

אמונות ותיווך בפעילות קריאת ספר:

מחקר התערבות בקרב מחנכות לפעוטות ממיצב נמוך

מגישות: ליאורה מוכתר ועפרה קורת

אוניברסיטת בר-אילן

קריאת ספר לילד בגיל הרך נחשבת לבסיס איתן להעשרת שפת הילד. מחקרים מעידים, כי לילדים ממיצב נמוך רמה לשונית נמוכה בהשוואה לאלה מהמיצב הבינוני. למחנכת במעון בו מתחנכים פעוטות עשויה להיות השפעה על התפתחותם השפתית. עם זאת, בישראל לרבות מהמחנכות אין הכשרה מקצועית מתאימה, מה שעלול לפגוע בעבודתה החינוכית ובהתפתחות הילד. על אף חשיבות הנושא, מחקרים מעטים בחנו את יעילותן של תוכניות הדרכה למחנכות במטרה לטפח את שפת הילד באמצעות קריאת ספר. בנוסף, לא נבדק הקשר בין אמונות המחנכות לבין התיווך שלהן בעת הקריאה לילד, לפני ולאחר תוכנית התערבות. המחקר הנוכחי נערך בישראל ב 11 מעונות הממוקמים בשכונות ממיצב נמוך. המשתתפים היו 58 מחנכות ו 58 פעוטות בגילאי שנתיים. המחנכות חולקו באופן שווה ואקראי לקבוצת ניסוי ולקבוצת ביקורת. בשלב הראשון, נבדקו אמונות המחנכות לגבי טיפוח שפה בקרב פעוטות, והתנהגותן בפועל בעת הקריאה לפעוט. בשלב השני, הופעלה תוכנית התערבות לקבוצת הניסוי בלבד. התוכנית כללה שלושה מפגשי הדרכה פנים אל פנים בקריאת ספר וצפייה בסרטוני הדגמה שנשלחו בעזרת סמארטפון למחנכות בין המפגשים. בשלב השלישי, נבדקו שוב בשתי הקבוצות, אמונות המחנכות והתנהגותן בפועל בעת הקריאה לאותו פעוט שקראו לו בשלב הקדם. התוצאות העידו על שיפור בציון הכללי באמונות המחנכות בקבוצת הניסוי, אך שינוי זה היה מוגבל. תיווך המחנכות בקבוצת הניסוי לא השתפר בעקבות תכנית ההתערבות יותר מאשר בקבוצת הביקורת. נמצא קשר בין אמונות המחנכות לבין התנהגויות התיווך שלהן בפעילות הקריאה לפעוט לאחר הפעלת תוכנית ההתערבות בקבוצת הניסוי. נמצאו גם קשרים חיוביים בזמן הקדם והבתר בין רמת ההשכלה, ומספר ההשתלמויות של המחנכת לבין התיווך שלהן בפועל בעת הקריאה לילד. ממצאי המחקר ידונו בכנס.

Expressed Emotion של מטפלים התפתחותיים ממקצועות הבריאות כלפי הילדים המטופלים והוריהם

עידית מנטין ופרופ' אפרת שר-צנזור

התוכנית הבינתחומית לתואר שני בהתפתחות הילד, בית הספר למדעי

הפסיכולוגיה, אוניברסיטת חיפה

אקלים רגשי חיובי נחשב לחיוני כתשתית לתהליך טיפולי יעיל. אחד המודלים המרכזיים בהערכת אקלים רגשי במערכת היחסים הורה-ילד הינו המודל של Expressed Emotion (EE); וממעיט בביטוי של אמירות חיוביות, הדבר משקף קשיים במערכת היחסים ומנבא קשיים בתפקודו החברתי-רגשי של הילד (Sher-Censor et al., 2018). מעט מאד מחקרים בחנו מודל זה במערכות יחסים חוץ משפחתיות של הילד. המחקר הנוכחי התמקד ב-EE של מטפלים התפתחותיים ממקצועות הבריאות. המחקר בחן את היעילות של קורס קצר מועד הממוקד בתהליכים רגשיים כאמצעי לשינוי ב-EE של המטפלים, קרי הפחתת ביקורתיות והגברת אמירות חיוביות בראיונות לגבי הילדים המטופלים והוריהם. זאת בדגש על מטופלים שהוגדרו על ידי המטפלים כמאתגרים, מתוך הנחה שאלה יעוררו יותר הבעות רגשיות שליליות ופחות חיוביות. במחקר השתתפו 54 מטפלים התפתחותיים ממקצועות הבריאות שעברו את הקורס (קבוצת המחקר) ו-24 מטפלים שלא עברו את הקורס (קבוצת הביקורת). המטפלים רואיינו מעוררת ה- (Five Minute Speech Sample - Reflective Functioning; Adkins et al., 2018) ארבע פעמים: לגבי הילד המטופל ולגבי ההורה שלו, לפני ואחרי הקורס לקבוצת המחקר ובהפרש של כחודשיים (בדומה למשך הקורס) לקבוצת הביקורת. הראיונות קודדו על פי סולמות הקידוד להערכת EE (Magaña-Amato, 1993), ועל בסיסם חושבו ציונים משוקללים של מספר האמירות החיוביות והביקורתיות שהמטפלים בטאו כלפי הילדים וכלפי הוריהם. נמצא כי חל שיפור מובהק ב-EE של המטפלים לגבי ההורים רק בקבוצת המחקר אך לא בקבוצת הביקורת. לא נמצא שינוי מובהק ב-EE של המטפלים כלפי הילדים. תוצאות המחקר מצביעות על חשיבות בדיקת EE אצל מטפלים התפתחותיים, ומציעות כי ניתן לשנות מדדים אלו מעוררת קורס מקצועי קצר.

תרומת המיצב חברתי-כלכלי, סביבת אוריינות הבית, מגדר ההורה וגיל הילד

להערכת ניצני אוריינות הילד בתקופת הקורונה

זוהר זליכובסקי M.A

הפקולטה לחינוך, אוניברסיטת בר-אילן

פרופסור עפרה קורת

ראשת תוכנית הריס, לקידום פעוטות ומשפחותיהם בישראל,

הפקולטה לחינוך, אוניברסיטת בר-אילן

תקציר

במחקר זה בדקנו את הקשרים בין גיל הילד, רמת המיצב חברתי-כלכלי של המשפחה, מגדר ההורה ורמת אוריינות הבית, לבין רמת ניצני אוריינות הילד, כפי שהיא הוערכה על ידי אחד מהוריו. המחקר נערך בתקופת הקורונה, ברבעון הראשון של שנת 2021, כאשר הורים שהו במשך תקופה עם ילדיהם בבית ללא תמיכת המשפחה המורחבת ותמיכת מערכת החינוך. באמצעות שאלון מקוון שנשלח להורים מדדנו את (א) תדירות הפעילות האוריינית במשפחה המשותפת והיחידנית של קריאת ספר וכתובה, מספר ספרי הילדים בבית, הנגישות אליהם, והנאת ההורה מקריאה (ב) הערכת ההורים את רמת ניצני האוריינות של ילדם, כולל: מודעות לדפוס, אוריינטציה לספר, ידע מילים, יכולת נרטיבית, מודעות פונולוגית, הכרת אותיות, וניצני כתיבה וקריאה. במחקר השתתפו 165 הורים לילדי גן, 74 אבות ו- 91 אימהות. הילדים למדו בגן חובה (48%) ובגן טרום-חובה (52%) בחלוקה מגדרית מאוזנת. ההורים היו ממיצב בינוני-גבוה וממיצב בינוני-נמוך.

ממצאי המחקר הראו, שלרמת אוריינות הבית הייתה התרומה הגדולה ביותר לרמת ניצני אוריינות הילד, מעבר למיצב חברתי-כלכלי ולגיל הילד. לא נמצאו הבדלים בהערכת רמת ניצני אוריינות הילד בין האבות לאימהות. ההערכה הדומה של האבות והאימהות את רמת אוריינות הילד, יכולה להצביע על מגמות שינוי בחברה הישראלית, ועל אימוצן של גישות שוויוניות יותר בתחום ההורות, המאופיינות בעלייה במעורבות האבות בטיפול וחינוך הילד בגיל הרך. יתכן שממצא זה קשור גם למאפייני תקופת הקורונה, ולשינויים שהיא הביאה עמה לגבי חלוקת התפקידים המסורתית-מגדרית במשפחה. היבטים אלה ואחרים יועלו בדיון.

אילו היבטים של רגישות אימהית מנבאים הנקה לאורך זמן?

ליטל יזהר (מנחה: פרופ' מעין חזידוב)

האוניברסיטה העברית

אילו היבטים של רגישות אימהית מנבאים הנקה לאורך זמן?

תקציר

מחקרים רבים מצביעים על הקשר בין הנקה לבין רגישות אימהית. רובם ככולם מתייחסים לרגישות אימהית כתכונה גלובלית אחת, בעוד שהיא מייצגת מספר היבטים שונים של הורות מיטיבה. המחקר הנוכחי בדק שלושה היבטים מובחנים של רגישות אימהית: 1. המידה שבה האם נענית לתינוק בזמן מצוקה, 2. המידה שבה האם נענית למחוות ולסימנים של התינוק בזמן שהוא לא במצוקה ו-3. המידה שבה היא מפגינה חום ורגש חיובי כלפי התינוק.

מחקר אורך זה נעשה על מדגם של 170 תינוקות בריאים, בין הגילאים 18-3 חודשים, ואימהותיהם. המחקר בחן את הקשר בין שלושת ההיבטים הנ"ל של רגישות אימהית לבין מספר חודשי ההנקה של הדיאדה. שלושת משתני ההורות קודדו מתוך תצפית על אינטראקציות משחק וטיפול בין האם לילד, בגילאים 3 ו-6 חודשים. המשתנה התלוי – משך ההנקה – קודד מתוך דיווח האם על מספר חודשי ההנקה.

בהתאם להשערות המחקר, נמצא כי הן היענות האם לסימני המצוקה של התינוק, והן היכולת שלה ללכת אחרי סימני התינוק שלא בזמן מצוקה, כאשר נמדדו בגיל 3 חודשים (אך לא בגיל 6 חודשים), ניבאו כל אחת באופן ייחודי הנקה לזמן ממושך יותר. לעומת זאת, לא נמצא מתאם בין המידה שבה האמא הפגינה חום ורגש חיובי כלפי התינוק, היבט שהוא במידה רבה תלוי תרבות, לבין משך ההנקה. תוצאות המחקר השתחזרו במדגם אורך נוסף (N=100) שהתקיים עד גיל 6 חודשים.

הממצאים הללו מצביעים כי בחודשי החיים הראשונים, היענות האם לסימני התינוק בזמן מצוקה ולא בזמן מצוקה תורמות בדרכים מובחנות להנקה לטווח ארוך, בעוד שהבעה של חום ורגש חיובי איננה תורמת לכך. לממצאים אלה השלכות הן לתיאוריה והן להדרכת אימהות.

שם המגישה: רותם לוי הימן

שייך אקדמי: אוניברסיטת בן גוריון, התכנית ללימודי למגדר
מנחות: ד"ר גליה פלוטקיץ עמרמי ופרופ' מיה לביא אגיא
כתובת דואר אלקטרוני: rotemslp@gmail.com
טלפון: 0506475039

'אימהות-מטפלות'

עבודת טיפול דואלית של נשות מקצוע ממקצועות הבריאות שהן אימהות לילדים עם מוגבלות: על אימהות כמומחיות ומומחיות כהדיות

רקע: תפיסות חברתיות על אימהות ועל מוגבלות עיצבו וממשיכות לנצב את החוויות של אימהות לילדים עם מוגבלות ואת הקשר שלהן עם נשות המקצוע המטפלות בילדן. מחקרים קודמים עסקו באופן נרחב בקשרים בין אימהות (והורים בכלל) לבין אנשי וות מקצוע והפרקטיקות הנגזרות מהם, אך אלו מציינים התבוננות חד כיוונית על יחסים אלו - מצד האימהות או מצידן של נשות המקצוע. במחקר הקיים חסרה התייחסות לנשים העוסקות במקצועות הבריאות (קלינאיות תקשורת, מרפאות בעיסוק ופיזיותרפיסטיות) בתחום הילדים שהן גם אימהות לילדים עם מוגבלות- "אימהות-מטפלות". קבוצה זו הינה קבוצה ייחודית בגלל הדואליות בעבודת הטיפול (care work) המהווה חלק בלתי נפרד מחייהן של נשים אלו.

מטרת המחקר: לאפיין את עבודות הטיפול של "אימהות-מטפלות" ודרך כך לבחון את השפעת עבודת הטיפול הדואלית על הפרקטיקות, הזהות והתפיסות של אימהות-מטפלות.

שיטה: מחקר זה מבוסס על ראיונות עומק חצי מובנים עם 14 אימהות-מטפלות. הראיונות נותחו ניתוח תוכן תמטי רפלקסיבי.

ממצאים: מניתוח הראיונות עלו 3 תמות מרכזיות: ידע ופרקטיקות מבוססות ידע; קשרים יחסים; והמפגש בין "שני הכובעים"- סטיגמה, זהות וזמן.

מסקנות: הממצאים מאירים את השימוש בפרקטיקות מקצועיות ובידע הנרכש מתוך למידה והתנסות מקצועית בתוך עבודת האימהות עצמה ולצד כך את השימוש בתובנות ובידע שנרכש מעבודת האימהות בתוך עבודת הטיפול. כך, ממצאים אלו מציינים את הקשרים ההדוקים בין שתי עבודות הטיפול, ומדגימים את נקודות המפגש בהן האימהות-מטפלות מבצעות תרגום של ידע ופרקטיקות שרכשו בישיני כובעיהן ומכך על הגבולות המשתרגים של מומחיות אימהית ומקצועית. צומת זו - שבין אם לילדה עם מוגבלות למטפלות בילדים עם מוגבלות - מהווה צוהר ייחודי לידיע, פרקטיקות, ותובנות חדשות.

פיתוח אמפתיה בהתפתחות מוקדמת: חקר האינטראקציה של תגובתיות שלילית ויכולת ויסות אצל פעוטות

עדי יורה, נועה גירון-סלע, נעמה עצבה-פוריה, פלורנה יוזפובסקי

אמפתיה ממלאת תפקיד מהותי בעיצוב ההתפתחות החברתית של ילדים, וחיונית ליצירת מערכות יחסים ואינטראקציות החל משלבי החיים המוקדמים. תגובתיות שלילית, הנטייה לחוות רגשות שליליים כתגובה לגורמי לחץ, יחד עם יכולת ויסות, מוכרות כתכונות טמפרמנט המשפיעות על הבדלים אישיים בין רמות האמפתיה. עם זאת, נדרש להעמיק בחקר ההבדלים האינדיווידואליים באמפתיה הנובעים מהאינטראקציה של תכונות אלו בקרב פעוטות, במיוחד באמצעות מחקרי אורך. מטרת מחקר זה הינה לחקור את תפקיד האינטראקציה בין תגובתיות שלילית לויסות בניבוי אמפתיה רגשית וקוגניטיבית במהלך שלבי ההתפתחות המוקדמת. מחקרים קודמים הראו שעוררות גבוהה של רגשות שליליים יחד עם יכולת ויסות אפקטיבית בגיל מוקדם יובילו לאמפתיה גבוהה יותר בהמשך ההתפתחות. לפיכך, אנו משערות שהאינטראקציה בין תגובתיות שלילית ליכולת ויסות במהלך השנה הראשונה מנבאת שינויים בתגובות אמפתיות מאוחר יותר בהתפתחות. בפרט, רמות גבוהות של תגובתיות שלילית יחד עם יכולת ויסות אפקטיבית יהיו קשורות לאמפתיה מוגברת, בעוד ששילובן עם יכולת ויסות נמוכה יותר יוביל להחמרת מצוקה אישית שבתורה תוביל לאמפתיה נמוכה יותר. נאספו למחקר שלושה מדגמים של פעוטות משלוש מעבדות מחקר שונות בשתי נקודות זמן (מדגם 1: $N = 153$, $M_{Age} = 3$; מדגם 2: $N = 230$, $M_{Age} = 12$; מדגם 3: $N = 127$, $M_{Age} = 24$). בכל אחד מהמדגמים מולאו שאלוני דיווח הורי ונערכו סימולציות מעבדתיות המדמות מצוקה של האם ו/או של הנסיין. ניתוח הנתונים יכלול ביצוע מטא-אנליזה ברמת הפרט, תוך שימוש במודל משותף על פני המדגמים השונים בשתי נקודות זמן. בעוד ניתוח הנתונים נמשך, לממצאים הצפויים יש פוטנציאל להרחיב את הידע הנוכחי על המנגנונים העומדים בבסיס התפתחות האמפתיה בינקות ולתרום להבנה רחבה יותר של הקשר בין טמפרמנט לאמפתיה במהלך תקופת החיים הראשונה.

Autistic Children in the Context of War: Preliminary Findings

Rozenblat, Shir¹

Nitzan, Tanya^{2,3}

Matz Vaisman, Tamar¹

Shusel, Ronit⁴

Rum, Yonat¹

Ashtamker, Michal^{2,3}

Golan, Ofer³

Dinstein, Ilan^{2,3,6}

Koller, Judah¹

¹Seymour Fox School of Education, The Hebrew University of Jerusalem

²Psychology Department, Ben Gurion University of the Negev, Beer Sheva, Israel

³Azrieli National Centre for Autism and Neurodevelopment Research, Ben Gurion University of the Negev, Beer Sheva, Israel

⁴ALUT, The National Society for Children and Adults with Autism, Tel Aviv, Israel

⁵Department of Psychology, Faculty of Social Sciences, Bar-Ilan University, Ramat Gan, Israel

⁶Cognitive and Brain Sciences Department, Ben Gurion University of the Negev, Beer Sheva, Israel

Introduction: While existing literature on trauma and autism is limited, evidence suggests heightened vulnerability of autistic children to psychological consequences of traumatic events, including an elevated risk of developing posttraumatic stress disorder. Additionally, parents of autistic children often experience elevated levels of negative emotional states, compared to parents of typically developing children.

Aims: To investigate the psychological effects of terrorism and war on autistic and non-autistic children and their parents, following Hamas' October 7th attack on Israel and the ensuing war. Children's posttraumatic stress and parental negative affect are examined.

Methods: Online questionnaires were administered to 57 parents of autistic children and 35 of non-autistic children, measuring child posttraumatic stress, parental negative affect, impact of the war on participants, and demographic information. Data collected before October 7th allowed for comparison of parental negative affect across independent pre/post-war cohorts of autistic children.

Results: Both autistic and non-autistic children exhibited clinically significant posttraumatic stress, with autistic preschoolers demonstrating a more pronounced manifestation. Parents of autistic children reported elevated levels of stress and anxiety compared to parents of non-autistic children. Parents of autistic children reported significantly higher levels of depression, anxiety, and stress ($p < .001$) in the aftermath of the events, compared to an independent cohort assessed prior to the crisis.

Conclusions: These results underscore the heightened susceptibility of autistic children to post-traumatic stress and the unique challenges confronted by their parents during times of conflict. The study highlights the imperative for tailored support services for autistic children and their families amidst traumatic incidents.

A Comprehensive Model for Explaining Conduct Problems in Childhood

Author information:

Names: Maor Yeshua^a (corresponding author); Ada H. Zohar^{b,c,d}; Andrea Berger^{a,e}

Affiliation: ^aBen-Gurion University of the Negev, Department of Psychology, Beer Sheva, Israel

^bRuppin Academic Center, Department of Behavioral Sciences, Emek Hefer, Israel

^cRuppin Academic Center, Graduate Program in Clinical Psychology, Emek Hefer, Israel

^dRuppin Academic Center, Graduate Program in Gerontological Clinical Psychology, Emek Hefer, Israel

^eBen-Gurion University of the Negev, School of Brain Sciences and Cognition, Beer Sheva, Israel

E-mail: maor.yeshua@gmail.com

ORCID:

- Maor Yeshua: 0000-0002-3463-5624
- Ada H. Zohar: 0000-0003-2171-9885
- Andrea Berger: 0000-0001-5557-4114

Abstract

Conduct problems include a broad range of "acting-out" behaviors, such as disobedience and temper, and tendencies to fight, steal and lie. The literature identifies several relevant predictors, such as mothers' and children's effortful control, mothers' character traits, parenting practices, and household chaos. While a few models have integrated some of these predictors into a single model, none have tested them all together, and have included the intricate relations and multiple-layered paths through which these factors might uniquely contribute to the manifestation of conduct problems in children. Hence, this study aims to test a comprehensive model that focuses on the multiple indirect paths that begin with mothers' effortful control and explains children's conduct problems. A representative sample of 516 mothers of preschool- and kindergarten-age children completed questionnaires assessing their own effortful control, Cooperativeness and Self-Directedness character traits, their parenting practices, their household chaos, as well as their children's effortful control and conduct problems. The model presented good fit indices (CFI = .98; NFI = .97; TLI = .93; RMSEA = .07) and demonstrated multiple mediation paths. The model explained 25% of the variance of children's conduct problems. Interestingly, mothers' effortful control was not related directly to their children's effortful control or their conduct problems, rather it was indirectly related to mothers' character traits, parenting practices and household chaos. The findings are supportive and consistent with the idea that interventions designed to assist in improving parenting practices and household environments could be highly beneficial and efficient in preventing and reducing children's conduct problems.

State Emotion Regulation and Psychological Distress Among Israeli Parents During The "Swords of Iron" War

Mor Keleynikov¹, Joy Benatov¹, Reuma Gadassi-Polack², Dana Lassri^{3,4} & Noga Cohen^{1,5}

¹*Department of Special Education, Faculty of Education, University of Haifa*

²*School of Behavioral Sciences, Clinical-Child Psychology Track, Tel Aviv-Yaffo Academic College*

³*The Paul Baerwald School of Social Work and Social Welfare, The Hebrew University of Jerusalem, Jerusalem, Israel, .*

⁴Research Department of Clinical, Educational and Health Psychology, UCL (University College London), London, United Kingdom

⁵The Edmond J. Safra Brain Research Center for the Study of Learning Disabilities, University of Haifa

Abstract

The October 7th attack and the war that followed placed enormous strain on many families in Israel, due to the trauma of the attack, the closure of educational institutions, extensive reserve recruitment, and mass evacuations. Parents' ability to regulate their emotions adaptively is considered critical, especially during times of acute stress. However, the use of specific emotion regulation strategies in response to such negative events has not yet been thoroughly explored. Therefore, we asked parents to report a negative event that occurred in the aftermath of the October 7th attack within the context of parenting. Subsequently, parents reported the emotion regulation strategies they used in response to this event using both a questionnaire and open-ended text. Our sample comprised 413 parents (71% women; mean age 37.8, SD = 7.2), with children aged 0-18 (mean age 6.8, SD = 4.5). The results indicate that the more parents perceived the event as controllable, the more they tended to use reappraisal, problem-solving, and self-compassion, and the less they used rumination. Repeated measures ANOVA showed that employing self-compassion and acceptance in response to the event decreased negative mood while using rumination and distraction increased negative mood. These findings contradict previous research suggesting that using reappraisal and problem-solving as traits could effectively reduce negative emotions. Instead, in this study, situational use of these strategies did not effectively reduce negative mood. Overall, the study underscores the importance of examining emotion regulation in a multidimensional way during crises to better understand its effects and benefits in varying circumstances.

The Role of Maternal Reflective Function in the Transition to Parenthood: A Pioneer Model and Study

Lee Barel Refaeli¹

Anat Talmon^{2,3}

Yael Enav¹

¹ Department of Counseling and Human Development, Faculty of Education, University of Haifa, Israel.

² Department of Psychology, Stanford University, Stanford, CA, USA

³ Paul Baerwald School of Social Work and Social Welfare, The Hebrew University of Jerusalem, Israel

Abstract

Introduction: The transition to parenthood can evoke negative emotions in mothers, impacting their psychological well-being, particularly with postpartum depression. Primiparas often face more challenges due to intensified changes. Postpartum depression increases the risk of harmful parenting behaviors and less effective communication, possibly impairing the infant's ability to learn and develop. Maternal Reflective Function (MRF) is linked to secure attachment and appropriate childcare. It also found to mediate the effect of stressors and traumas on parental functioning.

Aim: Aim: Study 1 examined if MRF moderates the impact of maternal depression on mother-infant bonding and self-efficacy among primiparas. Study 2 explored the effectiveness of a four-session online psychoeducational intervention in enhancing MRF among primiparas.

Method: Study 1, a cross-sectional study, included 47 primiparas during the first to fifth postpartum months. Measures included questionnaires on depression, MRF, bonding, and maternal self-efficacy. Study 2 involved 27 primiparas in an online intervention, with semi-structured interviews and coded questionnaires assessing MRF before and after.

Results: In Study 1, a path analysis revealed that the strong significant connection found between depression and maternal self-efficacy and bonding, was partially mediated by MRF. In Study 2, results indicated an increase in MRF, in both measures.

Conclusions: This research suggests MRF significantly mitigates postpartum depression effects, potentially improved by a short online intervention. Further studies are needed, utilizing RCT, expanding sample sizes, and exploring additional factors impacting this relationship.

Differential Behavioral Patterns Emerge in the Still-Face Procedure for Infants who Prefer a Responsive or an Unresponsive Parent-Puppet Figure

Dr. Aptaker Ben-Dori Shyly¹, Prof. Atzaba-Poria Naama², Dr. Frenkel Tahli¹

¹ Reichman University, Herzliya

² Ben-Gurion University of the Negev

Introduction: Infants' preferences and expectations for a parent-figure's responsiveness are integral components of their mental representations of the early parent-infant attachment relationships. These representations are thought to develop in the first months and to shape infants' behaviors with their parents. **Aims:** The current study aimed to assess infants' expectations and preference for parental responsiveness using a puppet-show paradigm and to examine associated differences in infants' behavioral patterns when encountering a break in maternal responsiveness, in the Still-Face Paradigm (SFP). Specifically, two behavioral patterns were examined: infants' signaling to the mother in attempt to elicit her responsiveness and infants' self-reliant regulating behaviors. **Method:** Infants (n=72; mean age 10-months) were presented with a puppet-show depicting "responsive parent" and "unresponsive parent" scenes. Expectations were assessed with looking-time measures and preference based on infants' choice of puppet. Mother-infant dyads performed the SFP. **Results:** Infants' preferences, but not expectations, were linked to infants' behavioral patterns. Infants' preference for the responsive "parent" puppet was associated with an increase in signaling behaviors when the mother ceased to interact in the SFP still-face phase, which was discontinued when the mother returned to interact with the infant in the SFP reunion phase. Infants' preference for the unresponsive "parent" puppet was associated with more overall self-reliant regulation, a higher increase in self-reliant regulation when the mother ceased to interact, and an increase in signaling behaviors when the mother returned to interact with the infant. **Conclusions:** Findings suggest the preference component effects infants' behaviors and could be related to attachment strategies.

The religiosity as social value hypothesis: A cross cultural examination of religiosity and well-being in children and adolescents

Name: Yaakov Greenwald; **Degree:** MA in Clinical Psychology

Advisor: Professor Ariel Knafo-Noam

Abstract

Religiosity is often found to be positively related to well-being (Koenig, 2012); however, this association may depend on cultural factors (Diener et al., 2011; Elliott & Hayward, 2009; Lun & Bond, 2013). One relevant cultural factor is the social value of religion. The *Religiosity as Social Value hypothesis* (RASV; Gebauer et al., 2012; Gebauer et al., 2017) posits that individuals derive psychological benefits from religiosity to the extent to which religion is valued by society, because (a) religious individuals are socially valued in religious societies, and (b) people evaluate themselves based on living up to psychologically central values, often deemed as such because these values are culturally sanctioned.

A series of studies was designed for three main purposes. First, to test the RASV hypothesis across childhood and adolescence. Second, to examine the relevance of various cultural units of analysis to the RASV hypothesis (i.e., country, religion affiliation, and a religion-related subculture). Third, to directly assess religiosity as a value (i.e., the extent to which individuals view religion as important and a motivational, guiding influence) rather than rely on group mean levels of religiosity.

Specifically, Study 1 relies on Children's Worlds project (2016-2019) data, a global survey of children's well-being comprising representative child samples across 29 countries. In Study 2, we separately compare Jewish, Muslim, Christian, and Druze children of the Children's Worlds Israeli subsample because extra religion-related information was available for this country. In Study 3, we study another religion-related subculture—secular, traditional, religious, and ultra-Orthodox—among Jewish-Israeli adolescents. We hypothesized that the personal religiosity-well-being association will be positive and stronger in more religious contexts (all Studies) due to the endorsement of religion as a social value (Study 3).

Across multiple measures of well-being and cultural units of analysis, we find that the personal religiosity-well-being association is moderated by cultural level of religiosity. Specifically, in Study 1 personal religiosity was negatively related to well-being in countries that are low on religiosity. In Studies 2 and 3, personal religiosity significantly interacted with family religion affiliation to predict well-being, such that

personal religiosity and well-being were more positively and strongly related in more religious groups (e.g., Muslims in Study 2; ultra-Orthodox in Study 3). However, the significant interaction effects on well-being were not mediated by the social value of religion (Study 3).

Taken together, in the first such studies among children and adolescence, our findings largely replicated the personal religiosity by culture interaction with various measures and in different contexts. These studies indicate that (a) the effects of cultural context on the personal religiosity-well-being link may not be limited to adults and region-related contexts, but rather extend to childhood and religion-related subcultures, and (b) at least among children and adolescents, the mechanism of these context effects remains an open question. Alternatives to the *religiosity as social value* explanation (for example, social norms) should be explored.

References

- Diener, E., Tay, L., & Myers, D. G. (2011). The religion paradox: If religion makes people happy, why are so many dropping out?. *Journal of personality and social psychology*, 101(6), 1278. <https://doi.org/10.1037/a0024402>
- Elliott, M., & Hayward, R. D. (2009). Religion and life satisfaction worldwide: The role of government regulation. *Sociology of Religion*, 70(3), 285-310. <https://doi.org/10.1093/socrel/srp028>
- Gebauer, J. E., Sedikides, C., & Neberich, W. (2012). Religiosity, social self-esteem, and psychological adjustment: On the cross-cultural specificity of the psychological benefits of religiosity. *Psychological Science*, 23(2), 158-160. <https://doi.org/10.1177/0956797611427045>
- Gebauer, J. E., Sedikides, C., Schönbrodt, F. D., Bleidorn, W., Rentfrow, P. J., Potter, J., & Gosling, S. D. (2017). The religiosity as social value hypothesis: A multi-method replication and extension across 65 countries and three levels of spatial aggregation. *Journal of Personality and Social Psychology*, 113(3), e18. <https://doi.org/10.1037/pspp0000104>
- Koenig, H. G. (2012). Religion, spirituality, and health: The research and clinical implications. *ISRN psychiatry*, 2012. <https://doi.org/10.5402/2012/278730>
- Lun, V. M. C., & Bond, M. H. (2013). Examining the relation of religion and spirituality to subjective well-being across national cultures. *Psychology of Religion and Spirituality*, 5(4), 304. <https://doi.org/10.1037/a0033641>

Empathy as a Risk Factor for Internalizing Symptoms During the Israel-Hamas war: a Longitudinal Study of Early Adolescents

Dana Katsoty, Lior Abramson, Ariel Knafo-Noam

Empathy, the capacity to understand and share the feelings of others, plays a pivotal role in social relationships. As empathy drives prosocial behavior and enhances social competencies, it has been mostly perceived as a resilience factor. However, in the context of exposure to mass trauma, as experienced in the Iron Swords war, empathy might have a complex role in determining the wellbeing of the individual. Those who experience higher emotional resonance when exposed to the suffering of others might be more prone to emotional distress. Moreover, children and adolescents, whose emotion regulation capacities are less developed, might experience increased distress in the face of such exposure. To address this issue, we explored the contribution of empathy to adolescents' internalizing symptoms during war exposure. We utilized data from a longitudinal study of adolescents (N=90) that participated before the Iron Swords war and during the war. We found that emotional empathy before war exposure predicted internalizing symptoms during war exposure, controlling for internalizing symptoms before the war and for gender. Results have implications for identifying children and adolescents at risk for higher distress during mass trauma exposure.

Effects of war on change in values and worldviews in adolescents and parents

Ariel Knafo-Noam, Dana Katsoty, Yaakov Greenwald, Sharon Cayzer-Haller, Noa Levy, & Tamar Machlev

Psychology Department, the Hebrew University of Jerusalem

Early adolescence is crucial for developing values and worldviews, yet we know little about how they change. Worldviews shape our perception of the world and values reflect our basic motivations. There is limited direct evidence on how major life events can impact both. The atrocious Hamas October 2023 attack and the ensuing war severely impacted Israeli society, hence potentially affected values and worldviews. To address these processes, we examined how war exposure related to change of values and world beliefs in a longitudinal sample of adolescents' families (N=120) who participated before and during the Israel-Hamas war. We found similarities but also differences in change in values and world beliefs in adolescents, mothers, and fathers.

Regarding values, we found that for adolescents, the importance of benevolence decreased, and the importance of power increased. On the other hand, for both mothers and fathers, changes were found in the importance of security (which increased), whereas the importance of power increased only for mothers.

Regarding world beliefs, for both mothers and fathers, perception of the world as good and safe decreased. However, for adolescents, the perception of the world as safe decreased but the effect was marginally significant, and there was no change in perception of the world as good.

To conclude, there are several similarities between parents and children in changes in values and world views after war exposure. It is important to further examine ..what elements account for those differences